ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α
ΤΗΛΕΦΩΝΑ
Διευθύνσεως 32—82
Συντάξεως Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 5ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1230
ΤΡΙΤΗ
4
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1955
Τιμὴ φύλλου—δραχμὴ μία

Ἡ ἀκέφαλος Κυβέρνησις τοῦ «Συναγερμοῦ» πρέπει νὰ φύγῃ διότι ἀποτελεῖ κίνδυνον διὰ τὸν ἐθνικὸν ὀργανισμόν

Πρέπει ὁ λαὸς ν' ἀποφανθῇ δι' ἐκλογῶν, ἐὰν θὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ σημερινὴ πολιτικὴ ἐθνικῆς μειοδοσίας, ἢ θὰ χαραχθῇ νέα πολιτικὴ ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἴσης φιλίας

Ἂν δὲν παραιτηθῇ ἡ κυβέρνησις ἐντὸς ἡμερῶν, θὰ παραιτηθοοῦν οἱ βουλευταὶ Φ.Δ.Ε.

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. Ἐνώπιον ὀγκώδους συγκεντρώσεως καὶ διακοπτόμενος ἐπανειλημμένως ἀπὸ ζωηρὰς ἐπευφημίας, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΦΔΕ κ. Σοφ. Βενιζέλος ἐξεφώνησε τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς εἰς τὴν πόλιν μας, τὸν κάτωθι ὑπερσήμαντον λόγον :

Λαὲ τῆς Θεσσαλονίκης. Λαὲ τῆς Βορείου Ἑλλάδος. Ἀπευθύνομαι πρὸς σὲ εἰς ἱστορικὴν ὥραν, ἀποφασιστικὴν διὰ τὴν τύχην τοῦ Ἔθνους, μέσα εἰς ἀτμόσφαιραν βαρεῖαν ἀπὸ ἐθνικὴν ἀνησυχίαν καὶ δονουμένην ἀπὸ λαϊκὴν ὀργήν.

Ὅταν τὸ πρῶτον ἀνήγγειλα ὅτι θὰ ἐλάμβανα τὸν λόγον εἰς δημοσίαν συγκέντρωσιν εἰς Θεσσαλονίκην, ἐσκόπευα βεβαίως νὰ ὁμιλήσω διὰ τὴν καταπληκτικῶς οἰκτρὰν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Συναγερμοῦ. Ἐσκόπουν ἐπίσης ν' ἀναλύσω τὸ πρόγραμμα τῆς Φιλελευθέρας Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ἡ ἀποστολὴ νὰ ἀναστηλώσῃ τὰ ἐρείπια ποὺ συνεσώρευσεν ἡ ἀθλία τριετία ποὺ διέρρευσε ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1952 μέχρι σήμερον.

Ἐπεθύμουν κυρίως νὰ διακηρύξω πρὸς τὸν Λαὸν τῆς Βορείου Ἑλλάδος τὴν βαθεῖαν πίστιν ποὺ ἐμπνέει τὸ πολιτικόν μας κίνημα, τὴν πίστιν ὅτι οἱ Ἕλληνες μποροῦν νὰ ζήσουν εὐτυχισμένοι στὸν τόπον τους. Καὶ τὴν ἀφοσίωσιν τῆς ΦΔΕ εἰς τὴν ἰδέαν τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Χώρας.

Δὲν εἶχαν μεσολαβήσει ἀκόμη τὰ ἀπαίσια γεγονότα μὲ τὰ ὁποῖα ἔχει σήμερον ὁλοκληρωθῆ τὸ ἔργον καταστροφῆς τῶν κυβερνώντων, τὰ γεγονότα ποὺ ἀποδεικνύουν πόσον βαρύ, πόσον μέγα εἶναι τὸ ἔργον ποὺ μᾶς ἀναμένει, πόσον ἐπείγων καὶ σκληρὸς εἶναι ὁ ἐθνικὸς ἀγὼν εἰς τὸν ὁποῖον πρέπει ν' ἀποδυθῶμεν, μὲ τὴν θέρμην ποὺ ἔδειξαν ὅλαι αἱ γενεαὶ τῶν Ἑλλήνων ὁσάκις ἡ Μοῖρα τους ὡδηγοῦσε εἰς νέους ἐθνικοὺς ἀγῶνας.

Λαὲ τῆς Θεσσαλονίκης,

Ἡ πόλις αὐτὴ εἶναι ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην κατάλληλος διὰ νὰ ὁμιλήσῃ κανεὶς μὲ ὠμὴν εἰλικρίνειαν διὰ τὴν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει περιέλθει τὸ Ἔθνος. Εἶναι ἡ Πρωτεύουσα τῶν ἀκριτικῶν μας περιοχῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἐθνικὴ εὐαισθησία εἶναι ἀνεπτυγμένη εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν. Καὶ εἶναι ἡ πόλις ὅπου ἐξηγγέλθη τὸ περίφημον Συμβόλαιον, τοῦ ὁποίου ἡ ἀνάμνησις προκαλεῖ ταυτοχρόνως τὴν ὀργὴν καὶ τὸν καγχασμόν.

Ὅλαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις ὑποφέρουν

Ἰδοὺ ποῦ εὑρισκόμεθα. Ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως δὲν ἀναμένει ὁ Λαὸς τὰς κυβερνητικὰς ἀνακοινώσεις ἢ τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς διὰ νὰ πληροφορηθῇ τὴν δυστυχίαν του. Ἂν ἐξαιρεθοῦν αἱ μετρημέναι ἑκατοντάδες τῶν εὐνοουμένων, ὅλαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις ὑποφέρουν. Ἡμερομίσθια ποὺ μόλις ἐπιτρέπουν εἰς τὸν ἄνθρωπον νὰ μὴ ἀποθνήσκῃ, μισθοὶ ποὺ μόλις ἐπιτρέπουν εἰς τὸν ὑπάλληλον νὰ μὴ βαδίζῃ ἀνυπόδητος, τιμαὶ ἀγροτικῶν προϊόντων ποὺ κινδυνεύουν νὰ ξερριζώσουν τὴν πατροπαράδοτον ἑλληνικὴν ἀγάπην πρὸς τὴν γῆν, δραματικῶς ἐκτεινομένη ἀνεργία καὶ ἀφόρητος, ἀσφυκτικὴ φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων τῶν πόλεων, ἰδοὺ τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς οἰκονομικῆς «ἀνορθώσεως» ποὺ ἐπέβαλεν εἰς τὴν Χώραν ὁ Συναγερμός. Ταῦτα πάντα συνοδευόμενα ἀπὸ μίαν σειρὰν σκανδάλων, ἕνα ἕκαστον τῶν ὁποίων θὰ ἦτο ἄλλοτε ἀρκετὸν νὰ ἀνατρέψῃ δέκα κυβερνήσεις.

Ὁ φαῦλος κομματισμὸς εἰς πρωτοφανὲς ὕψος

Ἀπὸ τῆς ἐσωτερικῆς ἀπόψεως, οὐδέποτε ἀπὸ καταβολῆς Ἑλληνικοῦ Βασιλείου ὁ φαῦλος κομματισμὸς ἔχει φθάσει εἰς τέτοιο ὕψος θρασύτητος. Ἡ ἀθλιότης τῶν συνεχῶν κομματικῶν παρεμβάσεων εἰς καθετὶ ἔχον σχέσιν μὲ τὸν κρατικὸν μηχανισμόν, ὁ ἐξανδραποδισμὸς τῆς κρατικῆς μηχανῆς διὰ τοῦ ἀντιϋπαλληλικοῦ νόμου 2500, ἡ ἀέναος μεταβολὴ εἰς τὴν σύνθεσιν τῶν ἐνόπλων μας δυνάμεων πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ καταστοῦν κομματικὸν ὄργανον, ἡ πείσμων προσπάθεια καταλύσεως τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, εἶναι πράγματα πασίγνωστα. Ὡς πρὸς τὸν τομέα τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῆς Λήθης, ὁ Συναγερμὸς μετῆλθε ὅλα τὰ μέσα διὰ νὰ κάμῃ ν' ἀναβιώσῃ τὸ παλαιὸν κλῖμα τῆς φοβίας, ἀπὸ τὸ ὁποῖον τόσα ὀφέλη ἔχουν ἀρυσθῆ αἱ ἀντιδραστικαὶ δυνάμεις τῆς Χώρας. Καὶ δὲν ἔδειξεν ὅτι ἐνεθυμήθη τὴν Λήθην ποὺ ὑπεσχέθη παρὰ μόνον διὰ ν' ἀπολύσῃ ἀπὸ τὰς φυλακὰς τοὺς συνεργασθέντας μὲ τοὺς κατακτητὰς τῆς Χώρας.

Ὁ Λαὸς ἤρχισε μὲ κάποιαν ἀργοπορίαν νὰ δυσαρεστῆται διὰ τὴν διάψευσιν τῶν ἐλπίδων του. Ἔπειτα ἡ λαϊκὴ ἀγανάκτησις ἤρχισε νὰ συνοδεύῃ τὸν Συναγερμὸν εἰς τὴν πορείαν του. Τώρα ἡ λαϊκὴ ὀργὴ ἀσθμαίνει ὄπισθεν τῶν σκανδάλων, τῆς ἐξαθλιωτικῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς, τῆς φαυλότητος καὶ τῆς καταπιέσεως.

Ταῦτα πάντα ὠχριοῦν ἐμπρὸς εἰς ἐκεῖνο ποὺ ἀπετέλεσε τὸ φοβερὸν ἐθνικὸν ἐπιστέγασμα τοῦ ὅλου ἔργου τοῦ Συναγερμοῦ.

Ζῶμεν εἰς ἐποχὴν Μικρασιατικῆς καταστροφῆς

Λαὲ τῆς Θεσσαλονίκης,

Ποῖος δύναται νὰ σοῦ ἀποκρύψῃ ὅτι οἱ Ἕλληνες κατέχονται ἀπὸ τὸ σκληρὸν συναίσθημα ὅτι ζοῦν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς;

Τὸ αἴσθημα αὐτὸ τὸ ἔδωσε ἡ τραγικὴ τριλογία τῆς ἐθνικῆς μας περιπετείας τῶν τελευταίων ἑβδομάδων. Ἡ Τριμερὴς Διάσκεψις τοῦ Λονδίνου—Τὰ γεγονότα τῆς Τουρκίας—Ἡ ψηφοφορία ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ εἰς τὸν ΟΗΕ.

Ποῖος πταίει;

Ἀπὸ κυβερνητικῆς πλευρᾶς καταβάλλεται προσπάθεια νὰ καλυφθοῦν αἱ εὐθῦναι τῆς κυβερνήσεως ὄπισθεν τῆς ἀγανακτήσεως ποὺ κατέχει τὸν Λαὸν διὰ τὴν συμπεριφορὰν τῶν Τούρκων καὶ τῶν Συμμάχων τοῦ ΝΑΤΟ. Ἀπὸ συμμαχικῆς πλευρᾶς καταβάλλεται προσπάθεια νὰ ἐμφανισθῇ ὅτι αἱ εὐθῦναι εἶναι ἀποκλειστικῶς ἑλληνικαί.

Ἡ Κυβέρνησις ὑπέχει ἀκεραίας τὰς εὐθύνας

Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ διακηρύξω πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν ὅτι, εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐξευτελισμοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ σφαγιασμοῦ τῶν ἑλληνικῶν δικαίων εἶναι ἀκέραιαι αἱ εὐθῦναι τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως εἶναι ἀκέραιαι αἱ εὐθῦναι τῶν Συμμάχων. Εὐθύνονται οἱ κυβερνῶντες διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐχειρίσθησαν τὰ ἐθνικὰ ζητήματα. Εὐθύνονται οἱ Σύμμαχοι διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον μετεχειρίσθησαν τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν.

Κυβερνῶντες καὶ Σύμμαχοι ἡρμήνευσαν κατὰ παράδοξον τρόπον τὴν Ἀτλαντικὴν Συμμαχίαν, ὡς ἐὰν προέβλεπε δικαιώματα κυρίων διὰ μερικοὺς ἐκ τῶν Συμμάχων καὶ ὑποχρεώσεις δούλων ἐκ μέρους ἄλλων. Καὶ ἡρμήνευσαν τὴν Ἑλληνοτουρκικὴν συμμαχίαν ὡς ἐὰν προέβλεπε ἀσυδοσίαν τῶν Τούρκων νὰ προσβάλλουν τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τῶν Ἑλλήνων καὶ ὑποχρέωσιν τῆς Ἑλλάδος νὰ δέχεται τὰ ραπίσματα καὶ νὰ διατηρῇ ἀκόμη σήμερον εἰς τὴν Σμύρνην Ἕλληνας ἀξιωματικούς.

Αὐτὴ ἡ ἀντίληψις τῶν συμμάχων καὶ τῆς Κυβερνήσεως ὡδήγησε εἰς τὴν Τριμερῆ Διάσκεψιν τοῦ Λονδίνου, τὰ γεγονότα τῆς Τουρκίας καὶ τὴν ψηφοφορίαν εἰς τὸν ΟΗΕ.

Εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ περιφήμου Συμβολαίου, τὸ ὁποῖον ἐξήγγειλεν ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν πρωτεύουσαν τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ὁ Συναγερμὸς εἶχεν εἴπει ὅτι ἡ διεθνὴς θέσις τῆς Ἑλλάδος ἐσημείωνε κάμψιν καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸς τὴν ἐξουσίαν διὰ νὰ ἀνακτήσῃ ἡ Ἑλλὰς τὸ διεθνές της κῦρος. Ἔλεγεν αὐτὰ ὁ Συναγερμὸς ψευδόμενος καὶ δημοκοπῶν, ἐν ᾧ καλῶς ἐγνώριζεν ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Ἑλλὰς ἐτιμᾶτο εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε ἀπὸ τὴν ἔνδοξον ἐποχὴν τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

Ὁ Συναγερμὸς ἐξηυτέλισε τὸ κῦρος τῆς Ἑλλάδος.

Μὲ ἐθνικὴν ὀδύνην διαπιστοῦμεν σήμερον ὅτι ἡ ἐμφάνισις τοῦ Συναγερμοῦ εἰς τὴν πολιτικήν μας σκηνὴν ὑπῆρξεν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς μοιραία διὰ τὴν διεθνῆ θέσιν τῆς Ἑλλάδος. Ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ὁ Ἑλληνικὸς Συναγερμὸς κατεκρήμνισε τὸ κῦρος τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὸ ἐπίζηλον σημεῖον ὅπου τὸ παρέλαβεν εἰς ἕνα χαμηλὸν ἐπίπεδον, ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ἐνθυμοῦνται οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τῆς Μικρασιατικῆς καταστροφῆς. Ἀπὸ μειοδοσίας εἰς μειοδοσίαν καὶ ἀπὸ δουλοπρεπείας εἰς δουλοπρέπειαν κατερχομένη ἡ Κυβέρνησις τοῦ Συναγερμοῦ ἐξεμηδένισε τὸ γόητρον τῆς Ἑλλάδος καὶ κατέστησεν αὐτὴν ἄψυχον καὶ ἑτεροκίνητον ἐκτελεστὴν μονοπλεύρων ὑποχρεώσεων.

Εἰς τὸ Κυπριακὸν ἀπὸ ἀποτυχίας εἰς ἀποτυχίαν

Ὑπεσχέθη ὅμως ὁ Συναγερμὸς ἕνα «ρωμαλέον» χειρισμὸν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος, ὁ ὁποῖος θὰ ὡδήγει εἰς ταχεῖαν πραγματοποίησιν τοῦ ἱεροῦ πόθου τῶν Κυπρίων καὶ ὅλων τῶν Ἑλλήνων. Ἀντὶ τούτου ἔσυρε τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν ἀπὸ ἀποτυχίας εἰς ἀποτυχίαν καὶ θὰ εἶχε τελείως καὶ ὁριστικῶς καταβαραθρώσει αὐτήν, ἐὰν δὲν ἀπέμενεν ὡς σανὶς σωτηρίας διὰ τὴν Κύπρον ἡ θέλησις καὶ ἡ αὐτοθυσία τῶν ἰδίων της τέκνων, τὰ ὁποῖα μὲ ἀσάλευτον τὸ φρόνημα συνεχίζουν τὸν ἀνίκητον ἀγῶνα τῆς Ἐλευθερίας. Εἰς τὸν σκληρὸν καὶ ἄνισον αὐτὸν ἀγῶνα ἂς γνωρίζουν οἱ Κύπριοι ὅτι ἔχουν ὁλόψυχον τὴν συμπαράστασιν ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων.

Αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα ποὺ ἐπεφύλαξεν εἰς τὴν Κύπρον ὁ Συναγερμός, ἐνῷ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του, ἡ Ἑλλὰς δέχεται ἀλλεπάλληλα ραπίσματα φίλων καὶ συμμάχων μὲ τοὺς ὁποίους ὑποτίθεται ὅτι μᾶς συνδέουν, συμβατικῶς καὶ ψυχικῶς, ἄρρηκτοι δεσμοὶ φιλίας καὶ ἀλληλεγγύης.

Σαθρὸν προπέτασμα ἡ φιλία τῆς Τουρκίας

Τὰ γεγονότα τῆς Τουρκίας κατέδειξαν ὅτι ἡ φροντὶς τῆς ἀσφαλείας μας ἐκινεῖτο ἕως τώρα μέσα εἰς ἕνα νόθον καὶ ἐπικίνδυνον περιβάλλον. Ἡ εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Τουρκίας σύγχρονος ἐπίθεσις κατὰ τῶν Ἑλλήνων τοῦ τουρκικοῦ ὄχλου μὲ ἀρτίως κατεστρωμένον σχέδιον καὶ μὲ πλήρη τὴν ἀναγκαίαν ἐξάρτυσιν διὰ τὴν ταχεῖαν ἐξουθένωσιν ὑπερεκατὸν χιλιάδων ὁμογενῶν, ἡ ἀκαριαία κατερείπωσις ὅλων σχεδὸν τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησιῶν, ἡ ἀνασκαφὴ καὶ σύλησις τῶν τάφων, ὁ ἐμπρησμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου, αἱ προσβολαὶ κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς σημαίας καὶ τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, τέλος οἱ βιασμοὶ καὶ ἄλλαι εἰδεχθεῖς πράξεις, πάντα ταῦτα, συντελεσθέντα ἀνενοχλήτως ὑπὸ τὰ ὄμματα τῆς ἐξουσίας, ἀποδεικνύουν ὅτι ἡ φιλία τῆς Τουρκίας δὲν ἦτο παρὰ ἕνα σαθρὸν προπέτασμα ὄπισθεν τοῦ ὁποίου ἐκόχλαζε τὸ μῖσος κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι δὲ τόσον μᾶλλον ἀδικαιολόγητον τὸ μῖσος αὐτό, καθόσον ἐντεῦθεν τῶν συνόρων, εἰς τὴν ἰδικήν μας περιοχήν, Ἕλληνες καὶ Τοῦρκοι ἀπολαύουν ἴσης στοργῆς καὶ προστασίας ἐκ μέρους τῆς πολιτείας καὶ ζοῦν ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ, χωρὶς ποτὲ νὰ ἐκδηλωθῇ μεταξύ των φυλετικὴ ἀντιπάθεια.

Μόνον ἡ Γιουγκοσλαβία ὑπολογίζεται ὡς φίλη

Τὰ ἀποτρόπαια γεγονότα τῆς Τουρκίας συσχετιζόμενα μὲ τοὺς ἐμπρηστικοὺς λόγους τῆς Τουρκικῆς ἡγεσίας, μὲ τὴν ἀχαλίνωτον ὑποδαύλισιν τοῦ ἀνθελληνικοῦ αἰσθήματος ἀπὸ τὸν τουρκικὸν τύπον καὶ μὲ τὴν προϊστορίαν τῶν δέκα πέντε τελευταίων ἐτῶν, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἐπιθυμῶ σήμερον νὰ ἐνδιατρίψω, πείθουν, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου, ὅτι εὑρισκόμεθα πρὸ μιᾶς σταθερᾶς τουρκικῆς πολιτικῆς παντοειδῶς στρεφομένης κατὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ παράγοντος. Πῶς εἶναι δυνατὸν κατόπιν τῶν διαπιστώσεων τούτων νὰ ἐξακολουθήσωμεν οἰκοδομοῦντες εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τὴν ἀμοιβαίαν ἀσφάλειαν μετὰ μιᾶς χώρας, ἡ ὁποία τόσον ἐμπαθῶς καὶ ἐμμόνως μᾶς ὑποβλέπει. Δὲν ἀπομένουν λοιπὸν ὡς ὑπολογίσιμον στοιχεῖον ἀπὸ τὴν Βαλκανικὴν Συμμαχίαν παρὰ μόνον αἱ ἀγαθαὶ σχέσεις μὲ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, τῆς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις καὶ ὁ λαὸς ὑπεδέχθησαν μὲ τόσην θερμότητα τοὺς Ἕλληνας Βασιλεῖς, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἀνετινάσσετο ἡ Ἑλληνο-Τουρκικὴ φιλία.

Ἡ Ἀτλαντικὴ Συμμαχία δὲν μᾶς ὑπερήσπισε

Ἀλλὰ μήπως ἡ Ἑλλάς, ἀντιμετωπίζουσα τὴν ἀνθελληνικὴν αὐτὴν καταιγίδα, εὗρε τουλάχιστον τὴν ὀφειλομένην συμπαράστασιν ἐκ μέρους τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Ἀτλαντικῆς Συμμαχίας; Δὲν ὁμιλοῦμεν βεβαίως περὶ τῆς Βρεταννικῆς πολιτικῆς τῆς ὁποίας ἡ συνενοχὴ εἰς τὰς Τουρκικὰς ἐκδηλώσεις εἶναι εἰς ὅλους γνωστή. Ἀλλὰ οἱ ἄλλοι; Ἐκ μέρους αὐτῶν τῶν ἄλλων, ὄχι μόνον τὴν συμβατικῶς ἐπιβεβλημένην συμπαράστασιν δὲν εὗρεν ἡ Ἑλλάς, ἀλλ' οὐδὲ λέξις συμπαθείας ἠκούσθη ἀπὸ κανένα ἐξ αὐτῶν, οὔτε διὰ τὴν Ἑλλάδα οὔτε διὰ τὰ θύματα τῆς ἀνθελληνικῆς τραγῳδίας. Ἐδέχθημεν τουναντίον διαβήματα τελεσιγραφικοῦ σχεδὸν περιεχομένου, διὰ τῶν ὁποίων ἐκαλούμεθα ἄνευ ἀναβολῆς νὰ καταπίωμεν τὰς προσβολάς, νὰ παραβλέψωμεν τὰ ἐγκλήματα καὶ νὰ προσέλθωμεν καὶ πάλιν πειθήνιοι καὶ ταπεινοὶ ἐργάται μιᾶς Συμμαχίας, τῆς ὁποίας τόσον περιτράνως κατεδείχθη ἡ ἀνεπάρκεια. Καὶ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπολογίσωμεν ὅτι ἡ Συμμαχία αὐτὴ θὰ μᾶς ὑπερασπίσῃ κατὰ τῶν ἐξωτερικῶν κινδύνων ὅταν δὲν εἶναι πρόθυμος νὰ μᾶς προστατεύσῃ ἀπὸ τὰ βέλη τῶν συμμάχων. Οἱ σύμμαχοί μας τοῦ Ν.Α.Τ.Ο. δὲν ἐθεώρησαν ὀρθὸν οὔτε νὰ ὑπὲρ τῆς ἐγγραφῆς τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τοῦ ΟΗΕ νὰ ψηφίσουν. Αἱ ψῆφοι ποὺ ἐδόθησαν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἦσαν ψῆφοι προερχόμεναι ἀπὸ κράτη εὑρισκόμενα ἔξω τοῦ ΝΑΤΟ.

Πλαδαρὴ ἀπάθεια τῆς Κυβερνήσεως

Εἰς πάντα ταῦτα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀντέδρασε μὲ πλαδαρὴν ἀπάθειαν. Ἐδέχθημεν τὰ ραπίσματα κατὰ τῆς ἐθνικῆς μας τιμῆς, χωρὶς τὴν ἄμεσον καὶ αὐθόρμητον ἐκείνην ἀντίδρασιν τὴν ὁποίαν ὑπηγόρευε ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια. Ἄτονοι καὶ περιδεεῖς παρέμειναν οἱ κυβερνῶντες, σχολαστικὰ προσκεκολλημένοι εἰς τὸ γράμμα μιᾶς συμμαχίας, τῆς ὁποίας ὅλοι οἱ ἄλλοι, ἕκαστος κατὰ τὸν ἰδικόν του τρόπον, ὑπέσκαπταν τὰ θεμέλια. Καὶ ἐνῷ σήμερον ἀκόμη ἡ τιμὴ τῆς Ἑλλάδος παραμένει ἔκθετος, ὁ μονοπωλῶν τὴν ἐθνικοφροσύνην Συναγερμὸς ἀπὸ μίαν καὶ μόνην κατέχεται μέριμναν. Πῶς νὰ παρατείνῃ τὴν παραμονήν του εἰς τὴν ἐξουσίαν, κατερχόμενος πρὸς τοῦτο εἰς τὰ ἐπονείδιστα μέσα ποὺ κατηγγείλαμεν πρὸ ἡμερῶν καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἐμπαίζεται ὁ Ἑλληνικὸς Λαός, χλευάζονται οἱ νόμοι καὶ ἐξευτελίζεται ἡ πολιτεία.

Ὁμιλοῦμεν περὶ Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ ποία Κυβέρνησις;

Ἡ πρωτοφανὴς ἀκέφαλος Κυβέρνησις

Ἐπέπρωτο ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Συναγερμοῦ νὰ γνωρίσῃ ἡ Ἑλλὰς πρωτοφανὲς φαινόμενον Κυβερνήσεως ἄνευ Πρωθυπουργοῦ. Ἐπὶ ἀρκετὸν καιρὸν ἀπεφεύγομεν νὰ θέσωμεν τὸ ζήτημα. Ἡ ἐκκρεμότης τοῦ Κυπριακοῦ μᾶς καθίστα προσεκτικούς. Τὸ ἀνθρώπινον συναίσθημα τῆς συμπαθείας πρὸς ἕνα ἀσθενῆ μᾶς συνεκράτει. Τέλος ἠθέλαμεν νὰ δώσωμεν κάποιο χρονικὸν περιθώριον εἰς τοὺς ὑπευθύνους διὰ νὰ ρυθμίσουν ἀξιοπρεπῶς τὸ ζήτημα.

Ἀλλ' ἐπὶ τέλους. Ὅλα ἔχουν ὅρια. Εἰς οὐδὲν μέρος τοῦ κόσμου ἡ ἀσθένεια ἑνὸς Ἀρχηγοῦ Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ ἰδιωτικὴν ὑπόθεσιν. Τὸ Ἔθνος συμπονεῖ τοὺς ἀσθενεῖς, ἀλλὰ ἔχει ἀνάγκην κυβερνητῶν. Ἐκεῖνο δὲ ποὺ συνέβη ἐν Ἑλλάδι κεῖται πέραν τῶν ὁρίων τῆς ἀτολμίας ἢ εὐθυνοφοβίας ἢ καὶ ψευδολογίας. Ἀπετέλεσε μίαν τεραστίαν ἐπιχείρησιν ἀπάτης εἰς βάρος τοῦ Λαοῦ. Χαρακτηρίζεται ἀπὸ πλήρη ἀσυνειδησίαν ἀπέναντι τῶν συμφερόντων τοῦ Ἔθνους, διότι Ἔθνος ἀκυβέρνητον δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ καταποντισθῇ, καὶ ἀπὸ τεραστίαν ἀνανδρίαν, διότι αἱ εὐθῦναι τῶν πράγματι κυβερνώντων καλύπτονται ὑπὸ τὴν αἴγλην ἑνὸς ἀνυπάρκτου Πρωθυπουργοῦ.

Αὐτὴ ἡ ἀκέφαλος κυβέρνησις, ἡ ὁποία τόσον κακὸν ἔκαμε εἰς τὴν Ἑλλάδα προσπαθεῖ νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν Ἀρχήν.

Μᾶς ὡδήγησεν εἰς ἕνα νέον 1897 ὁ «Συναγερμὸς»

Λαὲ τῆς Θεσσαλονίκης,

Ὡδηγήθημεν εἰς τὴν πρόσφατον ἐθνικὴν περιπέτειαν ὅπως εἶχαν ὁδηγηθῆ οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν ἧτταν τοῦ 1897. Ἐχρειάσθησαν τότε δώδεκα ἔτη διὰ νὰ προκύψῃ ἀπὸ τὴν ἀντίστασιν τῶν Ἑλλήνων ἐναντίον τῆς ἡττοπαθείας καὶ τοῦ μαρασμοῦ τὸ ἀναγεννητικὸν κίνημα τοῦ 1909.

Οἱ καιροὶ ἔχουν ἀλλάξει. Κάθε ἡμέρα ποὺ περνᾷ συντείνει εἰς μεγάλην ὀπισθοδρόμησιν τῆς χώρας. Ἔχομεν καθῆκον νὰ κάμωμεν ὥστε ἀπὸ τὸ σημερινὸν 1897 νὰ βγῇ ἀμέσως, ἄνευ χρονοτριβῆς, τὸ νέον 1909.

Ἀπαιτεῖται Εἰρηνικὴ Ἐθνικὴ Ἐπανάστασις

Πρὸς τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητος μία Εἰρηνικὴ Ἐθνικὴ Ἐπανάστασις, εἰς τὴν ὁποίαν καλεῖται ὁ λαὸς ἀπὸ τὴν Φιλελευθέραν Δημοκρατικὴν Ἕνωσιν. Σκοπὸς τῆς ἐπαναστάσεως αὐτῆς εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς γνησίας ἐθνικῆς λαϊκῆς πολιτικῆς εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς ἐθνικῆς μας ζωῆς.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκθέσω σήμερον τὸ σύνολον τοῦ προγράμματος αὐτοῦ. Θὰ περιορισθῶ εἰς τὴν ἐξωτερικήν μας πολιτικήν.

Οἱ Σύμμαχοι προκαλοῦν τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ

Δικαίως ἡ συμπεριφορὰ τῶν Συμμάχων μας καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀναλγησία τῶν κυβερνώντων προκαλεῖ τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ. Ἀλλά, θ' ἀπετέλει στείραν ἐνέργειαν τὸ νὰ παραδοθῶμεν εἰς τὴν ὀργὴν αὐτὴν καὶ νὰ περιορισθῶμεν εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς δικαίας ἀγανακτήσεως ποὺ μᾶς πλημμυρίζει. Ὁ ἐθνικὸς καὶ ὁ πολιτικὸς ρεαλισμὸς ἀπαιτοῦν νὰ ἐξαγάγωμεν ἀπὸ τὴν σημερινὴν κατάστασιν χρήσιμα συμπεράσματα διὰ τὴν διεθνῆ θέσιν τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὴν Προγραμματικήν της Διακήρυξιν ἡ Φιλελευθέρα Δημοκρατικὴ Ἕνωσις εἶχεν εἴπει ὅτι : «Ἦλθε ἡ ὥρα νὰ ἀποκτήσωμεν βαθεῖαν, πλήρη καὶ ἀδιάλλακτον συνείδησιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ ἕνα Ἔθνος μὲ ἴδια συμφέροντα,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ἀνεβλήθη ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ εἰς Σοβιετικὴν Ἕνωσιν

ΠΑΡΙΣΙ. Ἡ εἰς Μόσχαν ἐπίσκεψις τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ κ. Ἐντγκὰρ Φῶρ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Πιναὶ ἀνεβλήθη. Εἰς ἀνακοίνωσιν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως τονίζεται ὅτι μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ ΟΗΕ ὅπως συζητήσῃ τὸ θέμα τῆς Ἀλγερίας, ἀπόφασιν ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐψήφισε καὶ ἡ σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία, ἐδημιουργήθη ἀτμόσφαιρα ἡ ὁποία δὲν εἶναι εὐοίκη διὰ τὴν κατὰ τὸν παρόντα μῆνα ἐπίσκεψιν τοῦ πρωθυπουργοῦ εἰς Μόσχαν.

Ἡ ἀνακοίνωσις τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως χαρακτηρίζει τὴν ἀπόφασιν τοῦ ΟΗΕ ὡς παραβίασιν τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου καὶ προσθέτει ὅτι ἡ γαλλικὴ ἀντιπροσωπεία δὲν θὰ μετάσχῃ τῶν λοιπῶν συνεδριάσεων τῆς παρούσης συνελεύσεως, ἡ δὲ Γαλλικὴ Κυβέρνησις θὰ παύσῃ νὰ παρέχῃ πληροφορίας εἰς τὸν γενικὸν γραμματέα τοῦ ΟΗΕ περὶ τῶν ὑπερποντίων περιοχῶν τῆς Γαλλικῆς Ἑνώσεως.

ΠΑΡΗΤΗΘΗ Ο κ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ

Ὁ ἀναπληρωτὴς πρωθυπουργὸς θὰ ὁρισθῇ ἐντὸς τῆς σήμερον

ΑΘΗΝΑΙ. Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ἄνευ χαρτοφυλακίου ὑπουργὸς κ. Τσουδερὸς ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

«Ἀγαπητέ μου Στρατάρχα,

Πραγματοποιῶν παλαιοτέραν ἀπόφασίν μου γνωστὴν καὶ εἰς ὑμᾶς, παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε τὴν παραίτησίν μου ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ ὑπουργοῦ ἄνευ χαρτοφυλακίου. Ἡ περαιτέρω παραμονή μου εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπου αἱ παρεχόμεναι εἰς ἐμὲ δυνατότητες ἐνεργοῦ συμβολῆς εἰς τὸ ἔργον της ὑπῆρξαν περιωρισμέναι, θεωρῶ ὅτι δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς παρούσας ἀνάγκας. Ἀποχωρῶ τῆς Κυβερνήσεως σήμερον, ἵνα μὴ αὔριον ἡ ἐνέργειά μου αὐτὴ ἑρμηνευθῇ ὡς ἐκδήλωσις ἀποδοκιμασίας πρὸς τὸν ἀναπληρωτὴν ὑμῶν.

»Εὔχομαι ἀπὸ καρδίας ταχεῖαν ἀποκατάστασιν τῆς πολυτίμου διὰ τὸ ἔθνος ὑγείας σας, ἵνα ἀναλάβητε πάλιν τὴν πλήρη ἡγεσίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Συναγερμοῦ, τὸν ὁποῖον θεωρῶ κύριον παράγοντα διὰ τὴν ὁμαλὴν καὶ εὔρυθμον πορείαν τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας καὶ τὸν ὁποῖον θέλω συντρέξει κατὰ τὰς δυνάμεις μου».

ΑΘΗΝΑΙ. Τὸ κυβερνητικὸν ζήτημα βαίνει πρὸς τὴν λύσιν του ἡ ὁποία ἐνδέχεται νὰ πραγματοποιηθῇ ἐντὸς τῆς σήμερον διὰ τοῦ διορισμοῦ ὡς ἀναπληρωτοῦ πρωθυπουργοῦ ἑνὸς τῶν δύο ἀντιπροέδρων καὶ πιθανώτατα τοῦ κ. Στεφανοπούλου.

Ὁ κ. Παπάγος ἀπήντησεν εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Βασιλέως δι' ἰδικῆς του ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ἐνεχείρισεν ὁ ἴδιος εἰς τὸν γενικὸν διευθυντὴν τοῦ πολιτικοῦ γραφείου τοῦ Ἄνακτος κ. Κουτσαλέξην, ὅστις κατόπιν προσκλήσεως ἐπεσκέφθη τὸν κ. Παπάγον εἰς τὴν Ἐκάλην τὴν 6 μ.μ. χθές.

Εἰς τὴν ἐπιστολήν του ὁ κ. Παπάγος ἀφοῦ εὐχαριστεῖ τὸν Βασιλέα θερμῶς διὰ τὸ ἐνδιαφέρον του ὑπὲρ τῆς ὑγείας του, δηλοῖ ὅτι προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ὁρίσῃ ἀναπληρωτήν του καὶ ὅτι ἐντὸς 2—3 ἡμερῶν θὰ ἀνακοινώσῃ τὸ πρόσωπον.

Κατὰ κυβερνητικὴν ἀνακοίνωσιν ἡ ἀναπλήρωσις τοῦ κ. Παπάγου εἰς τὴν πρωθυπουργίαν θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τελευταίου νόμου περὶ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ἐκδοθέντος τὸν Νοέμβριον τοῦ 1954 καὶ ὁρίζοντος ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας του ἢ κωλύματός του ὁρίζει ἀναπληρωτὴν ἕνα τῶν ἀντιπροέδρων δι' ἀποφάσεώς του δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι ἐξέφραζον τὴν βεβαιότητα ὅτι εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Παπάγου διὰ τὸν ἀναπληρωτὴν θὰ πειθαρχήσουν τόσον οἱ ὑπουργοί, ὅσον καὶ οἱ βουλευταὶ τοῦ Συναγερμοῦ.

Ἀνεφέρετο μάλιστα ὅτι οἱ κ.κ. Στεφανόπουλος καὶ Κανελλόπουλος ἐβεβαίουν ἀπὸ τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ὅτι θὰ πειθαρχήσουν εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ διορισμοῦ ἀναπληρωτοῦ τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν.

Ὁ κ. Στεφανόπουλος ἐρωτηθεὶς χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω πληροφοριῶν ἐπεβεβαίωσεν αὐτάς.

ΔΙΩΡΙΣΘΗ ΝΕΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Ρουμανίας κ. Γκεόργκι Ντὰζ παρῃτήθη διὰ ν' ἀναλάβῃ τὴν θέσιν τοῦ πρώτου γραμματέως τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Εἰς τὴν πρωθυπουργίαν τὸν διεδέχθη ὁ μέχρι τοῦδε ἀντιπρόεδρος κ. Στόϊκα ἡλικίας 45 ἐτῶν.